

Raspored sv misa

**Nedjelja Uskrsnuća
Gospodinova**

Pro populo

PONEDJELJAK
Vazmeni ponedjeljak

Anto Puškarić

UTORAK
Valerijan

Dizdarević Mirko

SRIJEDA
Teodor

Maja Kožić

ČETVRTAK
Benedikt

Vlado Topić

PETAK
Inocent

Ivan Švast

SUBOTA
Velika Subota

Na nakanu

**Nedjelja Božjega
Milosrđa**

Ivan i Ana Duvnjak, Danica Hock, ob. Nikola i
Ante Štefanac, Bidizena, Maja Kožić

- Crkveni tisak: Glas koncila
- Poslužite se crkvenim tiskom – na stoliću pokraj ulaza
- crkva je otvorena za osobnu pobožnost: samo nedjeljom i blagdanom od 09:00 – 18:00 sati
- Blagoslov jela: Danas u podne će zazvoniti zvona naše crkve, a svaka obitelj će se pomoliti kod kuće i time će biti blagoslovljeno jelo koje će se blagovati. Odredbom našega biskupa, na Uskrs ćemo u 12 sati, unatoč fizičkoj odvojenosti, povezati se u molitvi po kojoj će se blagosloviti sva hrana pripravljena na vašim obiteljskim stolovima.

MOLITVA U GODINI BOŽJE RIJEČI

Nebeski Oče!
Ti nisi daleki Bog šutnje.
U stvaranju svijeta progovorio si nam
svojom svemoćnom riječju,
objavio se u povijesnim događajima,
dao nam prepoznati svoje lice
u utjelovljenoj Riječi, Isusu Kristu,
očitovao svoju ljubav u njegovoj mucij, smrti i uskrsnuću,
i uveo nas u puno zajedništvo božanskog života.
Molimo te, da u Svetom pismu prepoznamo tvoj govor,
otkrivamo objavu velikih djela spasenja,
razmatramo ih u srcu,
te obasjani nebeskim svjetlom,
ostvarujemo tvoj naum o nama.
Daj da moćna Kristova riječ
u svem bogatstvu trajno prebiva u nama.
U nastojanju oko vjernosti kršćanskom poslanju
u Požeškoj biskupiji
neka nas prati ponizna Djevica Marija,
Majka tvoga Sina i naša Majka.
Po istom Kristu, Gospodinu našem. Amen.

Dragi vjernici!

Patnje prouzročene koronavirusom i potresom u Zagrebu te druge trenutačne nevolje naš su život oslobodile plitkoće, iskustvo učinile dubljim, promišljanja cjelovitijima, a Božji pohod najmračnijom stranom našeg postojanja u Isusovoj mucu i smrti shvatljivijim. Od srca vam čestitam Uskrs sa željom da vam nikada ne ponestane Isusova pobjedničkog svjetla na trnovitom životnom putu.

Potaknut stanjem koje je u svijetu i kod nas stvorio koronavirus ili COVID-19, želio bih ovog Uskrsa podijeliti s vama nekoliko misli. Ne ubrajam se među one koji se bave teorijama zavjere, ali se usuđujem postaviti pitanja na koja naoko nema odgovora. Jedno me od njih posebno muči: Otkud maloj, nevidljivoj, jedva uhvatljivoj stvarnosti koja se zove koronavirus, tako podmukla i smrtno razorna moć koja prijete čovjeku do te mjere da diljem svijeta zaustavlja njegov redoviti tijek života? Sitni virus ranio je suvremenu kulturu, koja svom snagom teži za onim što je veliko, voli pobjednike i slavne ljude, ponosno se hvali blagostanjem i uspjesima, planirajući sve veći i veći rast i napredak. Možda je presmiono reći da je koronavirus ponizio suvremenu civilizaciju. Još nam, naime, nisu poznate sve njegove posljedice na zdravstvenoj, gospodarskoj i drugim razinama, ali zasigurno imaju pravo oni koji tvrde da nakon svega ništa u svijetu neće ostati isto. „Vi ćete biti kao bogovi“ – smrtna doza duhovnog otrova

Vjerujem da će nakon iskustva koronavirusa čovječanstvo imati mudrosti da svoju gotovo isključivu pozornost za veliko i vidljivo usmjeri k malom i nevidljivom. Kao što se trenutačno svijet na svim razinama posvetio obrani od nevidljivog virusa, moćnog ucijepiti u naše tijelo smrtnu dozu otrova od koje fizički umiremo, nije li potrebno jednakim općim dosluhom pristupiti prema nevidljivom i neuhvatljivom Zlome, koji ubrizgava u naše duhovno biće smrtonosni otrov sebičnosti i pokvarenosti, ubijajući naš duh? Oni koji ne mare za nevidljivu a moćnu stvarnost, niječu i Zloga i Boga. Ne prepoznaju skrivenu zavodničku taktiku kojom Zli uvjerava čovjeka od njegovih prapočetaka: „vi ćete biti kao bogovi“ (Post 3,5). Ne uviđaju prevaru: sitni i nevidljivi neprijatelj čovjeka zauzima se za to da on zlim putem postane velik kao Bog! Nije teško prepoznati kako je naša civilizacija na različite načine upletena u njegove mreže. Ta umreženost se među ostalim očituje pogubnom na gospodarskoj razini, kako često ističe papa Franjo, kad pomama za dobiti postane prvi i najvažniji cilj, te sebični prohtjevi pojedinaca i skupina iskorištavaju zemlju i njezine izvore do te mjere da je uništavaju, a njihova želja za trajnim rastom u bogatstvu i blagostanju uvećava siromaštvo velikog dijela stanovništva našega planeta.

Ljekovita strategija Božje i ljudske poniznosti

Odgovor na to stanje je poniznost pred stvorenom stvarnošću i skromnost u vlastitim zahtjevima. U raspravi o tome tko je velik, Isus oslobađa pozivom da budemo maleni kao djeca: „Zaista, kažem vam, ako se ne obratite i ne postanete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko“ (Mt 18,3). On se zauzima za pravilo ponašanja koje nije u skladu s općim društvenim pristupom: „Ako tko želi biti prvi, neka bude od svih posljednji i svima poslužitelj“ (Mk 9, 35). Valja nam graditi civilizaciju malenosti da bi ona postala velika, o čemu u prirodi svjedoči i zrno pšenice i svako sjeme koje bacamo u zemlju da bi se iz njegova umiranja rodio život. Poseban izazov malenosti ima gorušičino zrno, poput praha, iz kojeg raste velika biljka, koju je Isus volio uzimati za primjer (usp. Mk 4,31). Pritisnuti koronavirusom i izolacijom već smo se uvjerali da možemo živjeti bez puno toga što smo donedavno smatrali nužnim, usredotočili se na bitno, oslonili se na Boga kao temelj našeg postojanja.

Tako smo na neki način postali dionici one drame koja se odigrava na poprištu velikog i malog u koju se uključio sam Bog te se na nama ostvaruje Isusova riječ: „Tko se god uzvisuje, bit će ponižen, a tko se ponizuje, bit će uzvišen“ (Mt 23,12). Sveti ili Veliki tjedan podsjeća nas kako je Bog u Isusu Kristu izabrao navedeni put malog, neznatnog čovjeka, koji prihvaća trpljenje kao čin posvemašnje ljubavi kojom nas je bez kalkulacija uzdigao do Božjih visina. Njegova ponizna ljubav usmrtila je smrt! Isusovo djelo sv. Pavao jednostavno opisuje riječima: „Ponizi sam sebe, poslušan do smrti, smrti na križu. Zato ga Bog preuzvise i darova mu ime, ime nad svakim imenom“ (Fil 2,8-9) Ljubav je uvijek malena, neznatna, povezana sa žrtvom i patnjom, uzdiže i osmišljava ljudsko postojanje. Pravi život ostvaruje se na spomenutoj razini u obitelji i društvu te mu treba ponovno dati i kod nas prvo mjesto, da po njemu pobijedimo i koronavirus.

Solidarnošću pobijediti koronavirus

Upravo to se trenutačno događa po svima onima koji u Hrvatskoj ne prave račun, nego su stali na prvu crtu obrane ljudi od zaraze i pružanje pomoći nastradalima od potresa. Zahvalno se divimo medicinskom osoblju u bolnicama, djelatnicima u ljekarnama i trgovinama, policajcima na cesti, vojnicima u javnim radovima, vatrogascima na posebnom zadatku, radnicima različite vrste, koji izlažu sebe da bi spasili živote drugih. Svjedoci smo kako val solidarnosti među ljudima može zaustaviti mnoge javne prijepore, svađe i sukobe, a energiju usmjeriti na čovjeka u nevolji i njegove potrebe, pokrenuti brojne volontere koji posjećuju i pomažu starije, bolesne i osamljene, ulaze u oštećena zdanja da bi procijenili njihovu sigurnost, ujediniti političare i gospodarstvenike u nastojanju oko spašavanja radnih mjesta i pronalaska financijskih sredstava za plaće onih čija su poduzeća zaustavljena u radu ili su izgubili radna mjesta. Postali smo svjesniji kako nas samo međusobna solidarnost može izvući iz teških životnih stanja, te da ćemo tim putem biti pobjednici i u ovom trenutku naših stradanja, kao što je to bilo i u Domovinskom ratu. Ako nam koronavirus pomogne da bolje shvatimo kako život i čovjekovo dostojanstvo pobjeđuje putem malenosti i neznatnosti, ljudske blizine i solidarnosti a ne putem bahatosti i moći, i to u djelo provedemo, uskrsna karantena ima smisla.

Granica naše solidarnosti je smrt, gdje prestaju sve ljudske mogućnosti. Ali nam ona to zornije stavlja pred oči izazov Božje solidarnosti s nama u Isusu Kristu, kojoj smrt nije granica, nego prostor ostvarenja pobjede života. Ovog Uskrsa, usred obrane od smrtno zaraze koronavirusom i borbe s posljedicama potresa u Zagrebu, postaje nam jasnija Božja strategija po kojoj je njegov Sin prihvatio zarazu smrti da bi pobijedio smrt. Božja solidarnost s nama u Isusu Kristu nije tek neki izvanjski čin, nego je Sin Božji po utjelovljenju ušao u našu prolaznost te je u naše smrtno gene ubrizgao moć svoje ljubavi i ozdravio nas svojom besmrtnošću da i mi budemo njezini dionici. Draga braćo i sestre! Vjerujem da nije slučajno, što ovog Uskrsa, zahvaljujući koronavirusu moramo ostati u svojim domovima te ga ne možemo proslaviti u crkvi, kako bismo i kroz to iskustvo nazreli svu dubinu onoga što je Isus Krist za nas ostvario svojom mukom, smrću i uskrsnućem, i poželjeli vjerodostojnije biti njegovom braćom i sestrama. To je među ostalim i poticaj da snagom njegova Duha čvršće izgrađujemo zajedništvo vjere, nade i ljubavi u Crkvi, s većom revnošću sudjelujemo na nedjeljnoj svetoj misi i u svetoj pričesti primamo lijek njegove besmrtnosti. Usred straha koji nas prati ovih dana snažno odzvanja riječ Pobjednika nad smrću: „Mir vama!“ (Iv 20,19). „Ne bojte se!“ (Mt 28,10). „Ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta“ (Mt 28,20). Uskrsli nam je dao spoznati kako je u njemu istinska nada svijeta, i naša hrvatska nada, zbog čega i u sadašnjem trenutku stradanja smijemo biti radosni.

U tom uskrsnom raspoloženju na sve zazivam Božji blagoslov, sa željom da vas nitko i ništa ne obeshrabri, jer s vama je na putu Onaj koji je pobijedio smrt. Sve vas od srca pozdravlja

vaš biskup